

РЕШЕНИЕ

№ 273

гр. Пловдив, 03.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, XIV СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Анна Ив. Иванова

Членове: Радослав П. Радев

Иван Ал. Анастасов

при участието на секретаря Валентина П. Василева като разгледа докладваното от Анна Ив. Иванова Въззивно гражданско дело № 20225300502720 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.258-273 от ГПК.

Образувано е по въззивна жалба, подадена от „Профи кредит България“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. *****, чрез процесуален представител юрисконсулт Г.Г., срещу решение №2964 от 12.08.2022г., постановено по ч.гр.д. №2931/2021г. по описа на Районен съд- Пловдив, 6 гр.с-в, в частта, с което е отхвърлена претенцията срещу длъжника Х. Н. Х. относно главница над присъдената сума от 702.55 лв. до претендирания размер от 1118.07 лв. и договорно възнаграждение в размер на 298.34 лв., дължими по договор за потребителски кредит №*****/20.10.2016г., иска се отмяна на решението в отхвърлителната част и постановяване на друго такова, с което да се уважат предявените искове. Конкретно са изложени оплаквания, че неправилно съдът е приел, че договорът за кредит е недействителен поради противоречие с разпоредбите на чл. 11, ал. 1, т. 9 и 10 във вр. чл. 22 ЗПК, тъй като договорът за кредит е сключен след отпадането на волеизявленията на двете страни и след постигане на съгласие, в него ясно е посочена методиката на формиране на ГПР, който е в рамките на размера на чл. 19, ал.4 ЗПК, няма изискване в закона как се формира ГПР. Счита, че неправилно съдът е приел, че кредиторът не е посочил действителните размери на годишния лихвения процент и ГПР. Счита се, че неправилно съдът е направил прихващане на всички платени суми по договора от дължимата главница. В жалбата са релевирани подробни оплаквания за неправилност на

обжалваното разпореждане, като се иска отмяната му и вместо него да се постанови друго, с което да бъде осъден въззиваемият да заплати на Профи кредит претендираните суми. Претендира за разноски.

Въззиваемият Х. Н. Х., чрез адв. Е. И. е подал отговор на въззивната жалба, с който се иска потвърждаване на решението като правилно и законосъобразно. Цитира се трайната съдебна практика, съгласно която съдът е длъжен да провери действителността на договора и на ненаведените от страните основания при нарушения на добрите нрави, при неравноправни клаузи във вреда на потребителя и при нарушаване на императивни правни норми, които водят до накърняване на установени от страната клаузи. В конкретния случай като условие за усвояване на сумата по договора за заем е предоставянето на пакет от допълнителни услуги, а неизпълнението на договора за предоставяне пакет от допълнителни услуги влече неизпълнение и на договора за кредит. Тези допълнителни услуги е следвало да бъдат включени при изчисляване на ГПР, при което размерът на ГПР би надвишил максимално посочения в чл. 19, ал. 4 ЗПК. Счита се, че не е спазена разпоредбата на чл. 11, ал. 1, т. 10 ЗПК, поради което договорът за потребителски кредит е недействителен съгласно чл. 22 ЗПК и съгласно чл. 23 ЗПК кредитополучателят дължи чистата стойност на кредита, но не и лихва или други разходи по кредита, включително и възнаграждението по пакет от допълнителни услуги.

Въззивната жалба е подадена в законоустановения срок от легитимирано лице, което има правен интерес от обжалването, против подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което е допустима и следва да се разгледа по същество.

„Профи кредит България“ ЕООД е подал заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК срещу длъжника Х. Х. с предмет вземания, произтичащи от договор за потребителски кредит, които са уважени изцяло. Тъй като от длъжника е постъпило възражение по чл. 414 ГПК, кредиторът е завел иск по чл. 422 ГПК за установяване на вземането си в размер на 1462,82 лв.- неплатена главница, 298,34 лв.- неплатена договорна лихва, 541,75 лв.- възнаграждение за пакета от допълнителни услуги, 522,26 лв.- законна лихва за забава.

С определение №7691/29.09.2021 г. по гр.д. №2931/21 г., ПРС е допуснал изменение на иска от установителен по чл. 422 ГПК в осъдителен с пр. осн. чл. 240 ЗЗД във р. с чл. 79 ЗЗД и чл. 86 ЗЗД.

От приетите по делото писмени доказателства е видно, че между страните е сключен договор за потребителски кредит №*****/20.10.2016г., по силата на който на Хр.Х. е предоставена в заем сумата 2000 лв. за срок от 18 месеца с краен падеж – 10.05.2018 г., при ГПР – 49,90%, ГЛП – 41,17%, лихвен процент на ден – 0,11%, закупени допълнителни услуги за 886,50 лв., при което общото задължение по кредита е в размер на 3600 лв.

Решението на ПРС в частта, в която е уважен иска за главницата за сумата 702,55 лв. и сумата от 161,59 – законна лихва за забава върху главницата за периода 10.05.2018-14.12.2020 г. /като за периода 13.03.2020-13.07.2020г.- не е начислявана лихва на осн. чл. 6 от ЗМДВИППП/, ведно със законната лихва за забава върху присъдената главница от датата на

депозирани на заявлението в съда – 15.12.2020 г. до окончателното плащане на вземането – не е обжалвано и е влязло в сила.

Не се спори по делото, че кредитополателят е заплатил по договора сумата 1297,45 лв., от която – 537,18 лв.-главница, 415,52 лв.-възнаградителна лихва и 344,75 лв.-възнаграждение по пакет от допълнителни услуги.

Районният съд е приел, че в случая, клаузите на договора, уговарящи договорна лихва, процент на ГПР, възнаграждение за закупен пакет допълнителни услуги, са неравноправни, което сочи дължимост само на главницата.

Клаузата заобикаля забраната на чл. 19, ал. 4 и 5 от ЗПК, като се явява неравноправна на основание чл. 143, ал.1 вр. с ал.2, т.20 ЗЗП до колкото уговорения пакет от услуги представлява възможност и право, а не задължение за упражняване на права, които по закон са предоставени на кредитора, с което необосновано се оскъпява кредита.

ПОС намира, че уговореното заплащане на допълнително възнаграждение за закупен пакет допълнителни услуги по сключеното за това споразумение води до завишаване на общия размер на потребителските разходи по кредита и оскъпяване цената на предоставената от кредитора услуга, независимо от определения в ДПК ГПР в размер на 49,90 %. С посоченото Споразумение за допълнителен пакет услуги въвеждането на заплащане за ползвани при условията на евентуалност услуги, свързани с приоритетно разглеждане и изплащане на потребителски кредит, възможност за отлагане на определен брой погасителни вноски, възможност за намаляване на определен брой погасителни вноски, възможност за смяна на дата на падеж и улеснена процедура за получаване на допълнителни парични средства има характер на такса, за каквата с изричната разпоредба на чл.10 а, ал.2 ЗПК е въведена законова забрана за изискване от страна на кредитора и по своята същност представлява скрита възнаградителна лихва, при което ще се завиши посоченият ГПР от 49,90%. По делото е прието заключение от 21.06.2022 г./л.101/ на ВЛ Й. П., неоспорено от страните и според съда компетентно изготвено, от което се установява, че при включване на пакета от допълнителни услуги в ГПР, ГПР се уваличава с 16,43%, при което възлиза на 66,33% - Горното води до нарушаване на чл.19,ал.4 от ЗПК, където е казано, че ГПР не може да бъде по-висок от 5 пъти размера на законната лихва по просрочени задължения, т.е. не може да бъде по-висок от 50%. Съгласно чл.19,ал.5 ЗПК – клаузи в договор, надвишаващи определените по ал.4 се считат за нищожни. Некоректният ГПР води до завишаване на общия размер на кредита/чл.11,т.7 и лихвения процент по кредита /чл.11,т.9/, а съгласно чл.22 от ЗПК – когато не са спазени изискванията на чл.11,т.7,9и 10 от ЗПК, договорът за потребителски кредит е недействителен и потребителят връща само чистата стойност на кредита /чл.23 отЗПК/ като се приспадне всичко платено по кредита, т.е. 2000лв.-1297,45лв.=702,55 лв. ведно със законна лихва за забава върху главницата за периода 10.05.2018- 14.12.2020 г. в размер на 161,59 лв. и законна лихва за забава върху главницата от 15.12.2020 г.- подаване на заявлението по чл.410 ГПК.

Като е достигнал до същите изводи, РС е постановил правилно решение, което ще следва да бъде потвърдено. В полза на пълномощника на въззиваемия - адв.Е. И. следва да

се присъди АВ на осн.чл.38 ЗАдв. и съгласно НМАВ-чл.7,ал.2,т.1 в размер на 300 лв.

Мотивиран от горното съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение №2964 от 12.08.2022г., постановено по ч.гр.д. №2931/2021г. по описа на Районен съд- Пловдив, 6 гр.с-в.

ОСЪЖДА „Профи кредит България“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. ***** да заплати на адв.Е. И. от АК-***** адвокатско възнаграждение по чл.38 от ЗАдв. в размер на 300лв.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____